

pedig magával vitte az ifjúság. A kézigránátokat kutakban helyezte el. A szükséges muníciót kiosztották, a nélkülözhetőt szintén elrejtették.

Hajnali fél három órákor indult el az első, csomagokkal megterhelt szekér. Fél hat órákor *Illyés, Frink, Farkas, Seemann* és *Popper* hallgatók, mint a Tízes Tanács tagjai, legutolsóként hagyták el szánjukon Selmeceet.

A szentantali jószágkormányzó jóvoltából még újabb négy kocsis rendelkezésükre állott, melyekkel utolérve az előttük gyalog menetelőket, azokat felvették és fél tizenkettőre – a személyvonat indulásáig – mindnyájan szerencsésen beérkeztek Hontnémetibe.

Itt értesültek az utolsó garamberzencei szállítmány sorsáról. A szállítmányt kísérők megkezdték a csomagok átrakását amikor a 10 órás személyvel befutott az állomásra egy kb. 50 fős cseh különítmény. Másnap reggel az összes kocsit lefoglalták és csak a kíséretnek engedték meg a Léva felé történő továbbutazást.

A hontnémeti állomásfőnök a csomagoknak nem volt hajlandó kocsit adni, s mivel az állomáson üres kocsik nem voltak, Szita parancsnok két burgonyával megrakott teherkocsit foglaltatott le. Kiürítette és az ifjúság holmiját azokba rakatta be. A két kocsit pedig a tizenkét órákor Korponáról befutó személyvonathoz csatoltatta.

A beérkező vonat mellé azonnal megfelelő fegyveres őrség került. Mikor pedig az ifjúság minden tagja elhelyezkedett már, a parancsnok a vonatot személyesen indította el. A kocsik zsúfolásig teltek meg főiskolásokkal.

Elég keserves út után, este hat órákor, törődött és holtfáradt utasaival befutotta a vonat Vácra. Innen, összekötetés hiányában a Tízes Tanács egy-egy tagja telefonon kérte fel a hadügy-, pénzügy- és földművelésügyi minisztériumokat megfelelő intézkedések azonnali megtételére.

A kérelmet a minisztériumok hihetetlen gyorsan és a legkedvezőbb módon intézték el. Rendelkezésre bocsátották a szükséges kocsikat, melyeket azután a bécsi személyvonathoz csatoltattak. Végül este 11 órákor érkezett be Budapest Nyugati pályaudvarára a főiskolás vonat.

Két előzékeny miniszteri tisztviselő már várta őket az állomáson. Megvendégelte az ifjúságot, átvette az összes fegyvert, a három gépfegyvert és a muníciót. A hallgatókat pedig a számukra kijelölt szállásokon helyezték el.

A csomagolás Selmeceen még a diákok elutazása után is folytatódott ezt december végén (december 29-én) a selmecebányai tanács határozatára szüntette be a prorektor. A várost 1919. január 3-án szállták meg végül a cseh alakulatok.

Kiss Vendel

történész-muzeológus, Tatabányai Múzeum

Trianoni erdészek az Óposta előtt

2018. december 14-én Selmecebányán az Óposta előtt anyaországi erdészek emlékeztek meg a 100 évvel korábbi eseményekre.

1918 novemberétől vasúton kezdték el az Akadémia költöztetését Budapestre. Az utolsó vagon az északról érkező csehek Garamberzencéről már nem engedték tovább, az állomásfőnök értesítést küldött Selmece, hogy déli irányba menekítsék az Akadémia berendezéseit, felszereléseit.

1918. december 14-én hajnali két órákor találkoztak a diákok az Óposta épülete előtt mintegy 250-300-an, és szekerekkel vitték az utolsó szállítmányt Hontnémetibe, ahol komoly ellenállások mellett, de vagonba sikerült rakodniuk, és a felszerelésekkel teli krumplisvagon egy személy-

vonat mögé csatolva jutottak át a diákok és az eszközök is Budapestre.

Ezen eseményekre emlékeztek napra pontosan 100 évvel később az OEE Balassagyarmati Helyi Csoport, valamint az Ipoly Erdő Zrt. erdészei.

Megálltak az Óposta romos épülete előtt, felkeresték a város nevezetes épületeit, a Zsembery-háznál megemlékeztek az Erdőmérnöki Kar indulásáról, felkeresték az Evangélikus temetőben, és az Úri temetőben a professzorok sírjait. A Szarvas szállóban ünnepi esten elevenítették fel a 100 évvel korábbi eseményeket az erkölcs, az összetartozás és a hazaszeretet jegyében.

Horváth Barnabás

okl. erdőmérnök, Ipoly Erdő Zrt.

Kép: **Barton Gábor**

